

deres Kommunebeboeres Besværinger; flere have paa deres Begne anholdt om Udstedelse af Forbud i særligt Andragende.

For at opnaa Kundskab om Holdbarheden af den i de sidste 3 Aar opstaaede Misfor-
nøjelse tilfrev Udvalget i Høsten 1873 de toende Amtshuse i Fyen, hvor Bekymringen over Drive-
vaaddene syntes mest fremtrædende, om at faa oplyst navnlig, hvilke Erfaringer man siden de sidste
Indstillinger havde haft Lejlighed til at gjøre i de synske Fjorde og Sunde med Hensyn til Anven-
delsen af Drivevaad, samt om der maatte være foregaaet nogen Forandring med den fiffende Almues
Holdning overfor dette Fiskeri og dens Opfattelse af dets Skadelighed; med Hensyn til de øvrige
Aalevaad havde Udvalget ad forskellige Veje stadig et vaagent Dje med Sjøfford, der fornemmelig
var hjemstøgt af disse Redstaber. Med Skrivelse fra Svendborg Amt af 1. Decbr. f. A. modtog
Formanden de begjærte Oplysninger, hvorved det maa fremhæves, at Amtmanden i Svendborg
flutter sin Betænkning med den Bemærkning, at han vilde anse det for heldigt, om der blev givet
et ubetinget Forbud mod enhver Anvendelse af Bundslæbevaad i de danske Farvande.
Denne Betænkning var grundet paa ligeledes fremkomne Erklæringer, indhente fra Underøvrighederne
i 1) Faaborg og Salling Herred, som bl. A. anfører, at enkelte Fiskere, som følge af Drive-
vaaddene, have maattet nedlægge deres hidtil drevne Fiskeri, og at Ande ophøre dermed: 2) Sunds
og Gudme Herreder, som ogsaa omtaler Aalefiskeri med Vaad, som trækkes til Vaaden, og, næst at
ansføre flere Exempler paa Vaaddenes skadelige Virkninger, optager nogle Bemærkninger i modsat
Retning, meddelte af Skipper Bilh. Carlsen af Brohave, der samme Aar havde brugt Drivevaads-
fiskeri; 3) Grøskjøbing og Grø Herred; 4) Rudskjøbing og Langelands Herreder og 6) Nyborg.
Med Skrivelsen fra Odense Amt fulgte Erklæringer fra Underøvrighederne i 1) Assens og Baag
Herred; 2) Webellsborg Birk; 3) Bjerge-Nasum Herreder, der ikke har kunnet fri sig for Lovil om,
at Beretningerne om de skadelige Virkninger for Odensefjords Vedkommende kunne være noget over-
drevne. Iøvrigt stemme alle Erklæringer overens deri, at der i Stemning og Holdning hos den
fiffende Almue ikke var foregaaet nogen Forandring; Omslet om et Forbud vedblev at være almin-
deligt. I Henseende til det nærmere Indhold af de væsentligste af de ovenanførte Betænkninger og
Erklæringer, tillader Udvalget sig at henvise til dets Forhandlingsprotokol S. 17, 18 og 19.

Hvad Stemningen angaar, da var den de fleste Steder ophidset til en høj Grad af Lidens-
skabelighed, og derpaa kunde Lov 9. Marts 1872 ikke raade Bod; den bidrog snarere til endmere
at forbitre Gemytterne, da Fiskerne opdagede, at de vare blevene skuffede i deres Forventning om et
virksomt Forbud, men nu saae, at den oftest fortolkedes som angaaende de egentlige engelske Travls,
om hvis Anvendelse paa vore Fjorde der end ikke kunde blive Tale. Forbittrelsen, som vi, imod
hvad der fra enkelte Sider er paaستاet, ikke kunne finde det billigt alene at tilskrive Misundelse,
var paa flere Steder allerede tidligere paa en beslægtet Maade kommen til Udbrud i Selvtægt,
forbunden med Vold og Trusler derom, naar tilvæsende fremmede Aalefiskere ikke, efter Opfordring,
godvillig forlode det Sted, de havde udsat til at fiske paa. Vi skulle til Exempel anføre:

Paa Sjøfford gif i Sommeren 1861 Hjemmesfiskere, mandstærke nok til at have Over-
magten, ombord i nogle Jagtskibe, som havde lagt sig for Anker paa Fjorden og med Vaade om
Natten dreve Vaadfiskeri, indspærrede Besætningerne i Lasten, lettede Anker og sejlede dem ud i
Fjordmundingen, hvor de antrede op og forlode dem med Trusel om endnu eftertryffelligere Vold,
hvis de vovede at vende tilbage, se herom nærmere Lidsskr. for Fiskeri, 6. Aarg. S. 228.

Forhører ved Bjerge-Nasum Herredes Politiret af 31. Maj 1871 og Hjerteminde Rjeb-
stads Politiret af 1. Juni f. A., der i Udskrift ere bilagte Besværingen Nr. 5, indeholde det nær-
mere angaaende Voldsjersel mod Tørnøes og Fleres Vaade 2den Pintsedag f. A.

Klage til Fyens Stiftamt af 29. Maj 1872, altsaa efter at Lov 9. Marts 1872 var ud-
kommen, fra P. Madsen Møller over ham tilføjet Vold ombord i hans Kvaase, der laa for Anker
udfor Kliniebærg den 27de f. M., bilagt med Erklæring fra Lunde-Skam Herredskontor, der er
henlagt under Besværingen Nr. 18.

Det er tilfredsstillende, at flige Optrin i de sidste Aar Aar ikke vides at være gjentagne,
men deraf kan ingenlunde drages den Slutning, at Bevægelsen er standset, og at den misfor-
nøjede Fiskeristand er bleven beroliget; tværtimod er Bekymringen tiltagende, alt eftersom Aar efter andet
synes at bringe Bekræftelse paa de skadelige Virkninger af Aalevaadfiskeriet, og Misfor-
nøjelsen kan være lige stor, fordi den ikke giver sig tillkjende i Udsjælsler. Uagtet vi tidligere i denne vor Be-
tænkning have haft Lejlighed til at omtale Lov 9. Marts 1872, maa det være os tilladt her at
offre den nogen Omtale, saa meget mere som vi foran have sagt, at den ikke kunde dæmpe den
Ophidselse blandt Fiskerne, som har grebet saa vidt om sig, og det maa være os magtpaaliggende
paa bedste Maade at godtgjøre, at vi have været berettigede til denne Paaastand. Medunderskrevne
Udvalgets Formand udbeder sig tillige Tillæbelse til saavel her som senere, hvor dertil er Anledning,
at maatte berøre sin Stilling fra Begyndelsen af til dette Anliggende, forsaavidt som han i Anled-
ning af samme, som Ministeriets Konsulent i Fiskerisager, har været opfordret til at udtale sig,